

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۲/۲۴

عارف عباسی

مونر تول صلح غوارو!

من و ملیون های دگر از اعماق قلب، صلح طلبیم، دیگر بس است، به نام خدا که بس است، این ملت بی گناه، بی نوا و و بی صدا را باید از این فاجعه و همناک و سخت مصیبت بار رها کنید. چهل سال جنگ، خون ریزی، ویرانی، بی خانمانی افغانستان را به برپادی و تباهی کشاند دار و ندار معنوی و مادی اش را به یغما برده استقلالش را زیر سؤال می برد.

غم انگیز ترین پدیده های این جنگ های تحمیلی، در قدم اول در هم شکستن شیرازه نظام کهن و خود کار اجتماعی ما است که بر مبنای مقتضیات و مشخصات جامعه بنا یافته بود، که نه تنها در ساختار اقوام بلکه و در خانواده ملی در کل جای و موقف هریک معلوم بود. مصیبت غم انگیز تر و اسفناک تر گسستن رشته محکم اتحاد اقوام یا وحدت ملی است با گسترش نفاق، شقاق و تفرقه های گوناگون مترادف با خصومت و نفرت، و دردناک ترین و غیر جبران ترین مصائب بیرون راندن فرزندان دانا، آگاه، نخبه، پخته و تحصیل یافته وطن است که سرمایه معنوی افغانستان بودند و خرد و دانش و فهم شان در آبادانی کشور نقش به سزا داشت

این آفات مهلک که یکی پی دیگر بر این وطن مستولی شد خلایی ساخت که زمینه نفوذ، مداخله و حتی حکمروایی بیگانگان را فراهم آورده بر ملت، حقوق مدنی و انسانی شان خط بطلان کشیده شده نفوذ نظامی، سیاسی و اقتصادی دول متجاوز ملت را کنار برده هریک از مهارت ها و فنون مزدور پروری و چاکر سازی استفاده نموده، جنایت کاران مشهور بالفساد، پست فطرت، فرو مایه، فاقد کرامت، عزت و غرور ملی را از چهار سوق برده فروشی خریدند و در مقام رهبری اقوام قرار دادند.

بر علاوه پدیده های شوم این حالت رقت بار، این ظلم، ناروا، ستم، وحشت و بربریت هژده ساله طالب و ریختن خون ناحق هزاران طفل معصوم، پیر زن، پیر مرد و زن و مرد جوان افغان به زیر نام اسلام در حقیقت صیانت منافع سیاسی و اقتصادی پاکستان زندگی مردم افغانستان را به تهلکه و عدم اطمینان قرار داده و اصلاً مفهوم زندگی را با ایجاد ارباب، وهم، خوف و هراس از نزد مردم دزدیده و درب هرگونه انکشاف و امیدواری به آینده را به روی ملت بسته. هر سلول وجود هر افغان در درون و بیرون مملکت، به استثنای سود خواران جنگ، خواهان پایان این تجاوزات وحشیانه بوده و از هر نوع تدبیر صلح جویانه که متضمن تأمین امنیت، رفاه، آسایش

و صیانت حقوق مدنی زن و مرد افغانستان بوده و زمینه ساز ادغام مسالمت آمیز طالبان در جامعه افغانستان باشد صادقانه حمایت می کنند.

ولی متأسفانه در این چاره سازی های موقتی به نام تخفیف خشونت یک هفته یی به عوض یک آتش بس قاطع و عملی ما صلح پایدار و آبرومندانانه را سراغ نه کرده کم ترین اثر تأمین خواسته های مشروع مردم افغانستان در آن می یابیم، میدانیم که این توافقات عجولانه زمینه ساز موفقیت سیاسی رئیس جمهور امریکا، دونالد ترامپ، در انتخابات آینده است ولی پیش بینی پیامد های بعدی به ارتباط آینده افغانستان بی نهایت مبهم، مکرر و مغلق است. نشود که موافقه کنند که به روز های پنجشنبه جنگ حرام است و امریکا عسکر خود را بیرون می کنند.

*** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند.

مؤنبر تول صلح غوارو

